

*Hoe men met de mensen de zot blijft
houden*

*

*Hoe de vrijzinnigen de neutraliteit
verminken*

*

In mei legt elke terrorist een bom?

*

*Struisvogelpolitiek: de verlokking van
de zekerheid is die van de dood.*

*Enkele beschouwingen bij de hardnek-
kige neiging tot minimalisering van
het gevaar bij de Wetteraars in de
week na de giframp van 4 mei 2013.*

*

*Over het zogenaamde "aanvaardbaar
aantal slachtoffers"*

*

Jan Bauwens Serskamp 2013

D/2013/Jan Bauwens, uitgever

Hoe men met de mensen de zot blijft houden

Op 17 april 2013 lezen wij in de krant dat coca-cola de strijd aanbindt met obesitas. (1) Op 27 april blokletteren de nieuwsberichten dat de vakgroep psychiatrie van de Katholieke Universiteit Leuven het fysiek en psychisch geweld in de katholieke instellingen wetenschappelijk gaat onderzoeken. (2) Doet dit alles niet een beetje denken aan die anecdote van de op heterdaad betrapte dief die meesmuilt dat hij net van plan was om het gestolen goed terug te leggen? Overigens wordt over de buit die hij intussen thuis heeft opgeslagen met geen woord meer gerept, trouwens evenmin als over zijn volstrekt ongewijzigde agenda.

Het sexueel misbruik door clerici is jammerlijk verjaard ofwel door procedurefouten even jammerlijk onvervolgbaar en derhalve onbestraffbaar geworden en de slachtoffers moeten er maar leren mee leven dat de bisschop in kwestie via de ambassade van het Vaticaan ontsnapt is aan het gerecht terwijl zijn overste die de zaak toedekte om het gezicht te redden van het instituut, bij de recente pausverkiezing godbetert voor het oog van de hele wereld eervol schitterde op het balkon. In de volksmond heet het dat men de zot houdt met de mensen. Men lapt de waarheid aan zijn laars.

Terwijl katholieken de vranke mond vol hebben van de bestrijding van psychisch en fysiek geweld gepleegd in eigen instituten, houdt de aartsbisschop die deze instituten vertegenwoordigt, er niet mee op de wetenschap te lozenstraffen en tegelijk tegen te spreken wat zijn medewerkers beweren te doen: hij wijst de homo's met de vinger - zij zijn immers ziek en minderwaardig, zij dienen te leven zoals wassen beelden en doen zij dat niet dan wacht hen het vuur van de hel.

Of die veroordeling dan psychisch of fysiek gewelddadig is? Zoals iedereen weet die kennis neemt van de zelfmoordcijfers ter zake, maakt elk invloedrijk persoon die dergelijke veroordelingen uit, zich zonder meer schuldig aan massamoord.

Dat deze volstrekt gewetenloze schurken ongestraft blijven, is één zaak, maar vooreerst is er de vraag wanneer de maatschappij eindelijk zal ophouden om hun voor wat zij aanrichten op de koop toe grote wedden uit te keren. In de volksmond heet het dat men met de mensen de vloer aanveegt.

Zie verder: <http://www.bloggen.be/mithrasgijzeling/>

27 april 2013

Verwijzingen:

(1) [http://www.standaard.be/artikel/detail.aspx?
artikelid=DMF20130417_00544086](http://www.standaard.be/artikel/detail.aspx?artikelid=DMF20130417_00544086)

(2) [http://www.gva.be/nieuws/binnenland/aid1376041/
adriaenssens-wil-onderzoek-geweld-in-katholieke-instellingen.aspx](http://www.gva.be/nieuws/binnenland/aid1376041/adriaenssens-wil-onderzoek-geweld-in-katholieke-instellingen.aspx)

Hoe de vrijzinnigen de neutraliteit verminken

Op 2 mei verscheen via een link in de kranten een open brief ("Open brief/ petitie De burger is vrij. Aan het loket noch God noch partij"), gedateerd op 30 april, van de hand van Jurgen Slembrouck van de Vrijzinnige Dienst van de Universiteit Antwerpen, mede ondertekend door een aantal anderen.

Terzijde gelaten de spelfouten (de derde persoon enkelvoud van het werkwoord 'dringen' mist een 't') welke doen vermoeden dat de auteurs hun geschrift niet herlezen hebben, alsook het eenzijdig karakter van de reactiemogelijkheden op een petitie, die immers evenmin als een betoging neutraal is omdat zij enkel het aantal van de gelijkgestemden verzamelt terwijl zowel het aantal van de terzake andersdenkenden alsmede hun argumenten in het ongewisse blijven, kan over de tekst zelf (<http://neutraliteit.blogspot.be/>) het volgende worden opgemerkt.

Dit pleidooi voor de ideologische onherkenbaarheid van overheidsambtenaren tijdens hun diensturen, is om te beginnen alles behalve neutraal: het is het product van een agent van de vrijzinnigheid, welke een ideologie is zoals een andere. De neiging van de vrijzinnigheid om zich boven alle andere ideologieën te posi-

tioneren, deelt zij met een vrijwel ontelbaar aantal andere ideologieën, overigens samen met een jammerlijk onvermogen tot zelfrelativering dat in de huidige precaire politieke constellatie best gemist kan worden. Zij vormt een etatisme dat herinnert aan de theocratieën uit de middeleeuwen. Alleen al haar gekleurd karakter maakt het pleidooi ongeloofwaardig, maar afgezien daarvan zijn er nog andere bezwaren. Voor dit opzet volstaat het ons tot het volgende te beperken.

Reeds de allereerste zin etaleert de aanleiding tot dit geschrift: de Gentenaren staan op het punt om in hun stad het hoofddoekenverbod op te heffen. En om meer dan één reden hebben zij gelijk, want zo'n verbod is het equivalent van de erkenning door allen van de hoofddoek als ideologisch symbool, waardoor hij als kledingstuk wordt ontstolen aan alwie deze ideologie níet delen. Het verbod geeft met andere woorden toe aan het beladen van tot heden doodgewone gebruiksvoorwerpen en dingen met een ideologische vracht, wat feitelijk elkeen verplicht om zich voortdurend daaromtrent te gaan informeren, wil men immers niet bestempeld worden als aanhanger van overtuigingen waarvan men zelfs het bestaan niet kent. Toegeven aan de druk tot ideologische belading van neutrale dingen (!) is de neutraliteit verminken in plaats van haar te waarborgen.

Verder is de 'uitleg' in het geschrift in filosofisch opzicht bijzonder oppervlakkig, eenzijdig en ontgoochelend. Bedenkingen hierbij worden gereserveerd voor een verhaal apart.

2 mei 2013

In mei legt elke terrorist een bom?

In de nacht van 26 april 1986 vond een ontploffing plaats in de kerncentrale van Tsjernobyl waarbij in de directe omgeving onmiddellijk 31 mensen het leven verloren. Pas op 27 april kwam een evacuatie op gang van mensen die vlakbij de centrale woonden en het duurde nog eens tien dagen vooraleer men inzag dat iedereen in een straal van 30 km geëvacueerd moest worden – in totaal 135.000 mensen. Dat 90 percent van de 3500 bewoners die weigerden om te verhuizen intussen gestorven zijn, bewijst dat het evacuatiegebied zeker niet te groot was. Zoals intussen algemeen bekend treffen de gevolgen van de ramp overigens de bewoners van heel West-Europa tot vandaag de dag met in hoofdzaak kanker.¹

Anderhalf jaar eerder, in de nacht van 3 december 1984, vond in het bedrijf Union Carbide India Limited in het Indische Bhopal een giframp plaats: veertig ton methylnisocyaan kwam vrij – een basisstof voor pesticiden en plastics, zeer vluchtig en brandbaar, en omdat zij twee keer zwaarder is dan lucht, blijft de stof lang ter plekke hangen, of eerder kruipen, en in contact met water komt een carbamidezuur vrij dat de longen aantast. Er vielen direct 2000 doden en het gif maakte naar schatting een half miljoen mensen ziek waarvan er intussen nog eens meer dan 9000 bezweken.

Onderzoek in 2004 – twintig jaar na de ramp – wees uit dat het gif schade bleef veroorzaken, dat het grondwater nog steeds vervuild was en dat bodemsanering een onoverzichtelijke en ook uiterst dure aangelegenheid werd.² De CEO van Union Carbides bleef buiten schot, zeven verantwoordelijke werknemers kregen twee jaar cel en zestienhonderd euro boete maar zij kwamen op borgtocht vrij.³

Op zaterdag 4 mei 2013 om twee uur in de vroege ochtend werd menigeen hier wakker door het aanhoudende lawaai als van een hele colonne vliegtuigen hoog in de lucht – een lawaai dat alvast al wie aan slapeloosheid lijden zich zullen herinneren van januari 1991 toen in de Golfoorlog vanuit Engeland bommenwerpers vertrokken naar het Midden-Oosten. Het is het lawaai dat een gasbrander maakt en dat lawaai ging in crescendo, hield langer dan een uur aan, en ging dan weer in decrescendo totdat het uiteindelijk helemaal stil werd. Het was donker, er was geen lichtje te bespeuren, niets.

Die ochtend, nog voor zeven uur, toen het klaar werd, stond ik op, kwam naar beneden en zag door het keukenraam in de verte slieren zwarte rook opstijgen, er stond heel duidelijk iets in brand en het was niet eens zo ver weg. Was er een verband met de al dan niet vermeende vliegtuigen van de afgelopen

nacht? Dit konden toch zeker geen bombardementen zijn!? In het nieuws van internet was niet meteen iets te vinden over vliegtuigen en bommen, maar er bleek die nacht omstreeks twee uur – het tijdstip waarop dat lawaai zich manifesteerde – wel een goederentrein ontspoord tussen de stations van Schellebelle en Wetteren, op anderhalve kilometer van de plek waar ik me bevond. Het bericht vermeldde dat de wagons acrylonitril (C_3H_3N) en blauwzuur (HCN) bevatten. In feite produceert het eerste in contact met water het laatste.

C_3H_3N is uiterst giftig en kankerverwekkend maar bovendien is het een zeer ontvlambaar oplosmiddel. Het werd aanvankelijk gebruikt als pesticide, niet onbekend bij de Wetterse boomkwekers – de 'planteurs' – trouwens evenals de 'planteursziekte', zoals de ziekte van Kahler hier wel wordt genoemd en dat is een bijzonder kwaadaardige botkanker. Behalve voor de productie van pesticiden wordt C_3H_3N ook gebruikt voor de productie van plastics: de behuizing van computers en steeds meer kledij bestaan uit deze stof.⁴

In contact met water bruist uit dit gif een gas op: blauwzuurgas of waterstofcyanide (HCN). Blauwzuur is een chemisch wapen, het is zowat het ergste vergif op aarde, meer dan een

miljoen joden werden er door het naziregime mee vergast. Blauwzuur is in feite een vluchtige vloeistof zoals ether die al op 25,7° Celsius kookt, waarna het dus verandert in een gas; het is oplosbaar in water. ⁵

Dit vergif, in zijn eigenschappen goed vergelijkbaar met het vergif van Bhopal, zorgde in-gevolge het bluswerk voor een vlammenzee die zich uitstreckte over een afstand van een paar honderd meter. Driehonderd ton van het goedje kwam in het milieu terecht – tien keer meer dus dan in Bhopal. (*) De duivels die zich in deze hel van chemische reacties hebben ontbonden, zullen wij vermoedelijk pas goed leren kennen in de toekomst.

"Er is geen gevaar voor de volksgezondheid", zo blokten de berichten eigenaardig genoeg en pas tegen het middagnieuws van enen zou dat veranderen in een verbod op politiebevel om de woonst te verlaten of de deuren of vensters te openen. Het had inderdaad iets 'Tsjernobylachtig', zoals iemand het verwoordde, hierbij verwijzend naar het verschijnsel waarbij de ergste rampen op het ogenblik zelf door de betrokkenen tot een fait-divers worden geminimaliseerd.

Het lawaai dat men had toegeschreven aan vliegtuigcolonnes keerde terug in de loop van de voormiddag en het werd zo oorverdovend dat men elkaar buitenshuis niet meer kon ver-

staan als men met de normale stemsterkte converseerde. Dat lawaai hield aan tot de middag en verdween dan volledig. Men zou het warmpel spontaan toeschrijven aan de motoren van de pompen bij de bluswerkzaamheden op een afstand van anderhalve kilometer, ware het niet dat men het die nacht ook had kunnen horen, anderhalf uur lang, waarna het vele uren naeen stil was, om in de voormiddag te herbeginnen voor de duur van een paar uur. Maar met die pompen kon het niets te maken hebben: het kwam duidelijk uit de lucht en het verplaatste zich hoorbaar in tegengestelde richting van die morgen, wat deed vermoeden dat het de vliegtuigen waren... die nu terugkeerden.

Hoe lang waren ze onderweg geweest? Met welke snelheid vlogen ze? Hoe ver ligt Syrië hier vandaan? En een klein rekensommetje wees uit dat het best allemaal kon kloppen, want bommenwerpers vliegen misschien wel tegen duizend kilometer per uur, drie tot vierduizend kilometer heen en nog eens even ver terug, wat dan zes tot acht uur in beslag moet hebben genomen vooraleer ze hierboven opnieuw te horen waren.

En kijk, op *CNN* werd over bombardementen bericht: luchtaanvallen, vermoedelijk afkomstig vanuit Israëlische vliegtuigen, al wilden de Israëli er zelf niets over kwijt. De Amerika-

nen hadden beloofd een eigen koers te zullen varen, zij wilden geen aanval, tenzij inderdaad zou blijken dat de Syrische regering gifaanvallen uitvoerde, want dat zou de spelregels veranderen, zo zegde president Obama het – wat zoveel betekende als zeggen dat de gedane niet-aanvalsbeloften voorwaardelijk waren.⁶

Aanvallen met gifgas, gepleegd door Asad? Maar zou men niet veeleer geloven dat fundamentalistische moslims daartoe in staat waren? Vorige week nog bezocht een VTM-reporter die fameuze sjeik die mede de aanslag beraamde op de Londense metro in 2005, en die zegde dat België "met vuur speelde" door de sharia4Belgium-plannen in de weg te staan en door de hoofddoek voor ambtenaren te verbieden.⁸

In juni 2011 gingen in Gent een aantal milieu- en vredesactivisten op de sporen liggen omdat daar al voor de zoveelste keer een goederentrein geladen met radio-actief afval door de stad reed, over een traject vanuit Borssele in Nederland, doorheen Antwerpen en Gent, met bestemming de opwerkingsfabriek in La Hague, Frankrijk. Zij verklaarden aan de pers dat hun actie allerminst overbodig was, rekening houdend met het feit dat het land in verhoogde staat van paraatheid verkeert inzake mogelijke aanvallen vanwege bijvoorbeeld islamfunda-

mentalisten: die terroristen, zo zegden de actievoerders, hebben hun bommen al klaar op de sporen lopen, in ons land alleen al honderden per dag, zij hoeven slechts op de gewenste plaats en op het gewenste ogenblik de lont aan het kruitvat te steken. Zelfs zonder die terroristen mag het al een mirakel heten dat er al niet meer rampen te tellen waren.

Zou men niet eerder geloven dat het ging om een verloren bom uit een van die al dan niet vermeende vliegtuigen, misschien wel B2's: ze mogen dan al hun eigen gewicht in goud waard zijn – zo'n toestel kost per stuk een slordige 2,2 miljard dollar – elk luchtvaartuig in oorlogstijd verliest wel eens een bom en die zal onvermijdelijk érgens vallen. En kijk, een ooggetuige brengt verslag uit: hij zag het gebeuren, was ter plekke en overschouwde daar van twee tot vijf die nacht het helse tafereel, de vlammenzee, de bluswerken.

Eerst was er een steekvlam, zegt hij, dan een harde knal, en het ging gepaard met een luchtverplaatsing die letterlijk tegen de borst stootte, dra gevolgd door de brand, de vuurzee. Kort daarop een tweede ontploffing. De machinist – een Nederlander en hij bestuurde godbetert een Duitse trein – vertelde dat hij plotseling in de mot had dat er iets niet okee was en daarop koppelde hij zijn vracht los en ging er alleen met de lokomotief vandoor, ter-

wijl achter hem de hel losbarstte, het was een zaak van lijfbehoud.

De simpelste verklaring luidde evenwel dat een spoorwissel niet was onderhouden – de huidige spoorbaas neemt het kennelijk met meer zaken niet zo nauw. En verder werd wellicht de maximumsnelheid van veertig kilometer per uur door de bestuurder in de wind geslagen. De zwarte doos zou alras uitwijzen dat waarschijnlijk een bruusk remmaneuver de wagons had doen ontsporen.

CNN blokletterde zaterdag al dat er luchtaanvallen zouden zijn geweest in Syrië, wellicht vanwege Israël, al zwijgt die staat in alle talen. En ook in de nacht van zaterdag op zondag zouden raketaanvallen Damascus getroffen hebben, maar opnieuw zwijgen de Israëli tot dat een van hun woordvoerders zegt dat het Syrische conflict Israël helemaal niet interesseert: het gaat hun enkel om hun veiligheid, en die is niet langer gegarandeerd wanneer Damascus volgepropt wordt met Iraanse raketten met bestemming de Libanese Hezbollah.⁶

In Libanon is het dat zich de terrorist Omar Bakri Mohammed verschuilt, de leider van de antisemitische Hizb ut-Tahrir die op 7 juli 2005 bevel gaf aan zelfmoordterroristen om de aanslagen in de Londense metro te plegen.

De organisatie heeft duizenden medewerkers over de hele wereld.⁸ Aanslagen?

Alvast werken Belgische militairen sinds kort in verhoogde staat van paraatheid.⁹ En het toeval wil dat amper vijf dagen na de ramp in Wetteren, in de nacht van 9 mei 2013, ook in Rusland een giftrein in een dichte woonwijk ontspoord en in brand vliegt – onmiddellijk worden 3000 omwonenden geëvacueerd...¹⁰

9 mei 2013

Verwijzingen:

¹ http://nl.wikipedia.org/wiki/Kernramp_van_Tsjernobyl

² http://nl.wikipedia.org/wiki/Giframp_Bhopal ; zie ook de info voor de giframp in Osnabrück (Duitsland): http://www.standaard.be/cnt/DMF20130515_026 Een pikant detail: de rampenbestrijders van Wetteren zijn niet ingegaan op het vriendelijke hulpaanbod vanwege de universiteit van Osnabrück waar een gelijkaardige ramp zich voordeed in 2002. Uit de fouten van toen hoefden blijkbaar geen lessen getrokken te worden en zo zal ook hier het probleem opduiken van het gif uit het blusschuim dat tot nog veel omvangrijker saneringen dwingt. Zie: http://www.deredactie.be/cm/vrtnieuws/videozone/programmas/journaal/EP_130522_JO1?video=1.1636560

³ <http://www.indianet.nl/in-bhopal.html>

- 4 <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2205656>
- 5 <http://nl.wikipedia.org/wiki/Waterstofcyanide>
- (*) http://nl.wikipedia.org/wiki/Trein-_en_giframp_bij_Wetteren
- 6 <http://edition.cnn.com/>
- 7 <http://nl.wikipedia.org/wiki/Kolont%C3%A1r>
- 8 <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2205656>
- 9 <http://www.gva.be/archief/guid/belgische-militaire-bases-in-verhoogde-staat-van-paraatheid.aspx?artikel=71f82333-b659-4ebe-a368-1db8aa0be06a>
- 10 http://www.deredactie.be/cm/vrtnieuws/videozone/programmas/journaal/EP_130509_JO1?video=1.1624855
- en: <http://rt.com/news/oil-tanks-derail-russia-030/>

- Zie ook een artikel over de giframp in Deurne in 1991 en een juridische staart ervan: http://www.nieuwsblad.be/article/detail.aspx?articleid=DMF20130510_00575870 en http://www.vvsg.be/Omgeving/Afval/Afval_inzamelen/Documents/CDdms35063_veilig%20afvalbeheerPPT%20-%20FEBEM-congres%20van%206%20april%202011.pdf en

- *Acrylnitril in de waterlopen (Schelde en Molenbeek):* http://www.standaard.be/cnt/DMF20130508_00573338

- *In de U.S. is het transport van acrylonitril*

*per spoor verboden. Zie: [http://hazmattool.com/info.php?
a=Acrylonitrile,%20stabilized&b=UN1093&c=3](http://hazmattool.com/info.php?a=Acrylonitrile,%20stabilized&b=UN1093&c=3)*

*Struisvogelpolitiek: de verlokking van de
zekerheid is die van de dood.*

*Enkele beschouwingen bij de hardnekkige
neiging tot minimalisering van het gevaar
bij de Wetteraars in de week na de gif-
ramp van 4 mei 2013.*

Vaak danken godsdiensten hun succes aan het feit dat zij mensen daarvan overtuigen zekerheid te kunnen bieden op punten waar men tegenover zichzelf in alle eerlijkheid moet bekennen in het ongewisse te verkeren. Niemand weet wat er met hem of haar na de dood gebeuren zal aangezien behalve Odysseus, Aeneas, Herakles, Orpheus en Theseus niemand ooit uit de onderwereld wederkeerde. In de religies daarentegen verschijnt menige heilige na zijn of haar dood aan de stervelingen met waarschuwingen of met goede raad en men kan de sinten ook aanroepen om gunsten te bekomen. Niet de waarheid maar daarentegen het bedrog maakt het geloof in leven na de dood aantrekkelijk, althans voor hen die weigeren het leed te dragen dat elke waarheid vergezelt want, zoals Prediker het zegt: "in veel wijsheid is veel verdriet, en die wetenschap vermeerdert, vermeerdert smart". In het onvermogen om rechtstreeks zichzelf te beliegen, koopt de mens zijn zoete leugens van zijn naaste die dan met de last van het liegen zijn

brood verdient. Priesters klaren de klus in onze plaats: zij bezweren de harde werkelijkheid, verjagen haar en voortdurend houden zij de wacht waar zij weer op kan duiken, het is een nimmer eindigende strijd en om die reden eerbiedigen wij onze herders ook, zij behoeven ons - niet voor de leugen doch voor de koude douche die de waarheid aanrichten kon in onze ziel als zij niet met illusies werd omfloerst. Priesters, maar ook andersoortige winkeliers zoals verzekeraars, bankiers en politici.

Geen politicus kan het zich veroorloven om de vragen van zijn kiezers te beantwoorden met: "Ik weet het niet". Net zoals goden dienen ook politici alwetend te zijn en wie die goddelijke alwetendheid durven te beproeven, zullen zoals Tantalus gekweld worden tot in de eeuwigheid. De politicus verhoudt zich in dat opzicht tot zijn kiezer zoals de vader tot zijn kind: papa dient op alle vragen een antwoord klaar te hebben, hij twijfelt nooit, hij kan alle problemen oplossen, het kwaad bezweren, het kind beschermen voor boosdoeners en voor elk ander onheil. Een vader immers die daartoe niet in staat is, waarborgt geen toekomst en verdient derhalve ook geen kroost.

Alleen zijn priesters en politici geen vaders en in tegenstelling tot de echte vaders die het eigen leven offeren voor hen die dat nu eenmaal verder moeten zetten en die dan aan dat moe-

dige offer de titel van het vaderschap ontle-
nen, zijn wereldlijke leiders van een kudde
daarentegen dikwijls enkel uit op eigenbelang
en winst *ten koste van* diegenen die hen vol-
gen. Overigens doen ook de volgelingen dat
vaak veeleer in (schuldige) naïviteit dan in
(onschuldige) kinderlijkheid. De goede herder
laat zijn kudde achter en begeeft zich in het
onherbergzame om één verloren schaap te red-
den terwijl de politicus het van de meerder-
heid moet hebben die bovendien maar al te
vaak bedrog verkiest en het dan ook krijgt,
precies ten koste van het goede. En voor wie
graag zouden geloven dat kwade wil die stel-
ling schraagt, dient opgemerkt dat die kwaad-
aardige perversie allang doorgedrongen is tot
in ons onderwijs: op leraarsvergaderingen
worden leerkrachten schaamteloos door
schooldirecties aangemaand om gul te quote-
ren met het oog op het behoud van het leerlin-
genaantal dat immers borg staat voor de te-
werkstelling van het personeel. Deze lui ge-
ringschatten de kinderen die hun zijn toever-
trouwd, zij gaan er immers van uit dat kinde-
ren het gemak zoeken en ze zijn ook bereid
om dat te bieden ten koste van wat goed is
voor hen omdat zij hen niet beschouwen als
ultieme levensdoelen doch als klanten aan wie
wat te verdienen valt.

Leiders mogen geen zwakheden tonen en als
zij desondanks zoals elk ander sterven, dan

dient hun dood als een verrijzenis te worden opgevat, zo immers leven zij verder in hun kudde. Dat klopt ook voor fysieke ouders en voor al wie het goed menen met diegenen aan wie zij het beste van zichzelf hebben gegeven. Maar het is uiteraard een gemene leugen van wie aan hun kinderen dat voedsel hebben voorgezet waarvoor zij zelf de neus ophaalden.

De illusie van zekerheid heeft jammer genoeg doch geheel overeenkomstig de wet van de rechtvaardigheid de bijzonder hoge prijs die zij met elk bedrog gemeen heeft. Zekerheid stelt het gemoed gerust en verlost ons van de lastige waakzaamheid maar meteen ontnemt ze ons onze veiligheid. Het gaat om een illusie die ons leven in gevaar brengt en die ten langen leste doodt terwijl wij het ongetwijfeld anders willen. Het bedrog der zekerheid is een dure drug waarvoor men niet zelden met zijn leven zelf betaalt terwijl de enige zekerheid die is van de dood. Zelfs het louter fysieke leven is een onophoudelijk streven naar evenwicht terwijl het perfect bereiken van die homeostase het levenseinde inluidt. Wij bestaan bij de gratie van een onmogelijk evenwicht dat niettemin het doel moet zijn van elk verlangen en bewegen en wie zekerheid verkopen, die hebben voor wie de waarheid zoeken niets te bieden omdat waarheid en zekerheid elkaar nu eenmaal bannen. In het niet kunnen

aanvaarden van de waarheid of dus in de moedwillige keuze voor het bedrog geeft men zich over aan de leurders met het zogenaamde Onbetwifelbare.

Altijd is het dodelijk voor de ziel om hen die zekerheid te koop aanbieden toe te laten in het eigen leven maar soms ook is het dodelijk zonder meer om dat te doen. Er zijn religies die zelfmoordaanslagen aanprijzen en die aan wie ze ook voltrekken, de zekerheid bieden van een riant beloning in een hiernamaals, terwijl geen toeschouwer van die jammerlijke gebeurtenissen iets anders observeren kan dan vernieling en dood. *Een welbepaald geloof wordt vereist teneinde aanspraak te kunnen maken op een welbepaalde zekerheid:* waar in Gods naam is de logica gebleven in die zin? Profeten pretenderen zekerheid te bieden maar ook bepaalde lieden die geloven in de wetenschap, doen dat wanneer zij de grenzen van hun kennen en hun kunnen uit het oog verliezen. Politici liegen uit zelfbehoud: hun machtsvertoon is nodig voor de continuering van hun invloed bij het volk, dat bevestigt dat hetgeen zij voorliegen de waarheid is en zo koesteren zij elkaars bedrog, welhaast met dezelfde perfectie waarmee verliefden zich verblinden.

Jammer genoeg voor wie het anders wensen doch andermaal geheel overeenkomstig de

rechtvaardigheid, houden de wetten der natuur geen rekening met onze dromen: de valwet zorgt ervoor dat het glas dat men ter hand neemt, valt en versplintert van zodra men het weer loslaat en gebeurt dat niet, dan kan men er donder op zeggen dat men droomt. De wetten die het samenspel van de atomen, van de moleculen en van alle stoffen in de kosmos regelen, hebben eenzelfde rigiditeit; zij zijn nog meer onvermurwbaar dan de schimmen in de onderwereld en hun oversten, Hades en Persephone, die bij het aanhoren van de lier van Orpheus die afdaalde in het graf van zijn Euri-dicè om haar terug te halen, weenden en besloten om aan de ongelukkige nog een kans te geven, welke hij helaas verspeelde. Zullen de natuurwetten voor de struisvogels een uitzondering maken?

Bij de giframp van Bhopal kwam veertig ton cyanide vrij, bij de giframp in Wetteren was de hoeveelheid gif nog groter. In Bhopal kregen in de daarop volgende jaren zowat een half miljoen mensen kanker door besmetting van de lucht, het water en de bodem en vijftienduizend van hen stierven.

Helaas treedt bij zo'n grote rampspoed steeds weer een verdwazing op omdat onze hersenen veel te licht zijn om dat kolossale ongeluk te dragen. Dat was bijvoorbeeld ook het geval in Tsjernobyl toen zich daar een nucleaire ramp

voltrok: ondanks de enorme wetenschappelijke expertise van Rusland, een van de meest vooraanstaande atoommogendheden in de wereld, werd pas tien dagen na het ongeluk besloten tot de evacuatie van honderdvijfendertigduizend omwonenden in een straal van dertig kilometer. Vele duizenden mensen en dieren in heel West-Europa stierven in de eerste dagen en weken na de aanvang van de catastrofe en een onschatbaar aantal kregen en krijgen nog steeds kanker.

Mensen zijn onderhevig aan psychische, sociale en nog andere druk en onfeilbaarheid is niet van deze wereld, wat uiteraard vergeeflijk is, en zo kon er ook bij de ramp in Wetteren een dode vallen: een man die stierf door blauwzuurdampen die zich bij de bluswerken hadden gevormd, die in het rioolwater terecht kwamen en die her en der uit de putten opstegen, de huizen naar binnen drongen en tekeer gingen zoals een sluipmoordenaar. Onvoorzien en onvoorspelbaar wegens de aanwezigheid van nog een totaal vergeten rioleringsnetwerk uit vervlogen eeuwen. Entropie is chaos: men weet niet door welke kanalen de gemeente ondertunneld wordt en hoe het gas rondwaren zal, op welke plekken het de bodem zal doordringen, de planten zal besmetten en het water zal vergiftigen voor mens en dier. In de buurt van enkele waterputten te Schellebelle, op kilometers van de ramp vandaan, vonden

passanten kadavers van katten en van vogels. De meettoestellen die pas dagen na de ramp werden besteld in het buitenland, maten her en der verschillende waarden; in de riolering, in de bodem, in het regenwater dat werd opgevangen. Waarden die tot acht keer de dodelijke dosis bedroegen en regenwater waarvan werd gezegd dat het 'lichtjes' gecontamineerd was, wat dat ook mocht betekenen. Vakkundige rapporten die vandaag elkeen op het internet kan vinden, waarschuwen ervoor dat kleine kinderen sterven aan dosissen van het bewuste gif die voor volwassenen slechts lichte irritatie veroorzaken, wat ook te begrijpen is aangezien de giftigheid onder meer te maken heeft met de verhouding van het ingenomen gif tot het lichaamsgewicht van de slachtoffers. Bovendien krijgen wezens die dicht bij de aarde lopen, zoals kleine kinderen, meer toxines binnen omdat gifgas zwaarder is dan lucht, het kruipt, het zoekt de diepten op zoals ook water doet en soms blijft het daar zitten omdat een deksel de verdamping verhindert ofwel lost het op in water dat de aarde door-drenkt en dat steeds dieper in de bodem sijpelt, verdampt, opgepompt wordt voor irrigatie en consumptie of in de waterwegen loopt en zich verspreidt. Driehonderd ton van dat goedje kan niet zomaar verdwijnen, want over die gigantische hoeveelheid gaat het. En toch is dat niet eens de helft van wat zich dagelijks

beweegt over het spoor in Vlaanderen: de Nederlandse fabriek waarvan het bewuste acrylnitril afkomstig was, produceert er 750 ton van *elke dag*.

Weliswaar is het kwaad reeds geschied in de eerste uren na de ontsporing van de bewuste ketelwagons: wie in de buurt van de brand met open ramen sliep, zal eerlang heel waarschijnlijk hinder ondervinden, het gaat immers om een bijzonder kankerverwekkende stof. Maar naast dat acute gevaar is er uiteraard ook nog de sluimerende impact van het gif op langere termijn want zoals eenieder kan voorspellen, maken vele kleintjes een groot: de blootstelling aan een geringe hoeveelheid gif gedurende vele dagen, maanden, jaren, zal alras het kwaad van een ogenblikkelijke en grote vergiftiging evenaren. Onze metingen zijn negatief, zo zeggen het de experts op het veld, maar metingen zijn en blijven momentopnamen, terwijl de gigantische massa gas een eigen weg gaat, nog meer verborgen dan in die eerste dagen waarin het op een onverwachte plek aan de andere kant van Wetteren aan het moorden ging. Regenputten en waterputten zijn wat uit de tijd maar meer senioren kunnen nog getuigen hoe toentertijd meermaals de regenput waarin een man afdaalde, veranderde in zijn graf omdat zich daarin gas had opgehoopt, gas dat zwaarder is dan lucht en dat de diepte zoekt zoals het water. Een ramp met

gifgas is ergens vergelijkbaar met een overstroming, alleen kan men het gevaar niet zien en de killer verplaatst zich ook voortdurend, hij kan zich maanden zo niet jarenlang verbergen en dan weer toeslaan waar geen mens het nog verwachtte.

Op 20 augustus 2002 om vijf uur in de ochtend arriveert in het station van Amersfoort een ketelwagon met tachtigduizend liter acrylnitril; om 11u03 wordt een lekkage gemeld; pas 47 minuten later, het is 11u50, wordt het treinverkeer in het station gestaakt. Allerlei veiligheidsmaatregelen worden genomen doch om 15u10 wordt gemeld dat alles onder controle is en de maatregelen worden opgeheven... maar tien minuten later, 15u20, wordt het bericht herroepen en alle maatregelen blijven van kracht. Er ontsnapt zeshonderd liter van het gif maar gelukkig blijft het stadscentrum van een catastrofe gespaard: er breekt geen brand uit. Na de ontploffing in de kerncentrale van Tsjernobyl, in de nacht van 16 april 1986, duurde het nog welgeteld tien dagen vooraleer besloten werd tot een groot-scheepse evacuatie. De dag van de ramp in Wetteren meldden de media dat er geen enkel gevaar was voor de volksgezondheid, er werden beelden getoond met brandweerlui en allerlei helpers die het beste van zichzelf weggaven, geheel ongemaskerd: zij liepen onder roetzwarte rookkolommen door, visten

met lange lepels waterstalen op uit vergiftigde pijpen of begaven zich ter plekke om bewoners uit de gevarenzone te evacueren. Op de Wetterse markt, gelegen op een boogscheut van de brand vandaan, bleven op terrasjes mensen zitten bij een vrolijk drankje alsof het allemaal slechts een karnavalesk toneel betrof waarvan zijzelf geen deel uitmaakten en de straten vulden zich met brandweerlui, verplegers en politiemensen uit de verste hoeken van het land, andermaal zonder gasmasker of kostuum, terwijl uit de riolen acht keer de dodelijke dosis waterstofcyanide naar de oppervlakte opwalmde. *Stultifera navis, Nosferatu, Nostradamus.* Geen week nadat de rampspoed zich voltrokken heeft en elkeen nog paniekerig doende is met het weggooiën van eten, het wassen van kleren en het laten aftappen van urine- en bloedstalen met het oog op schadevergoedingen tegen de tijd dat de kanker arriveert, gaan godbetert de scholen opnieuw open alsof niet het gas dat onder de nazi's meer dan een miljoen mensen doodde, doch het oefenen van een tikkeltje geduld niet te verdragen was. Het college ligt in de afgrond die uitkomt op de plek waar het eerste dodelijke slachtoffer viel: daar rees de cyanide uit de putten op om er de betonnen kuip te vullen die gevormd wordt door, enerzijds, de metershoge Scheldedijk en, anderzijds, de steile helling van de rots waarop de plechtstatige kathedraal

van Wetteren prijkt. In die kuip is het dat de jeugd van alle tijden voor en na de lessen afspraakjes maakt en poëtisch samenschooft, zoals onvergetelijk bezongen in *Het porceleinen paviljoen* van Li Tai Po. De kleuterschool te Schellebelle met haar speeltuin in de bedding van de machtige stroom op wiens dijk nu een verbod geldt om te vissen, te wandelen en te fietsen: amper zeven dagen na het uitbreken van de hel – het wrak ligt warempel nog te smeulen – staan reeds haar poorten wagenwijd open, niets vermoedend rennen kleuters aan achter ballen en ballons die immers eveneens de diepte zoeken zoals water doet en gas dat zwaarder is dan lucht, en dapper achten zich de ouders bij het hek die hen nawuiven die zij vrijgaven aan het ineens zo warrige lot. “*Uff wiszheyt unser keyner acht!*” Het doet warempel denken aan de 'herders' van weleer die van op hun hoge en droge preekstoel onwetende en goedmenende mensen die in hen vertrouwden, naar het Oostfront stuurden. Het is waanzinnig om zonder wapenen een leeuw te lijf te gaan maar het is zonder meer kwaadaardig om middels kinderen aldus het lot te tarten.

Men zegt dat mensen kuddedieren zijn en treffend schilderen de ook hier verplicht te noemen dichters hoe de kudde doolt en niet bekwaam blijkt om uit haar doolgang te ontwaaken, die echter helemaal geen kwade droom is doch de donkere tunnel waarin men op de

vlucht is voor het licht der waarheid dat de ogen openen kon voor de hel die na de zelfverblindings volgen zal. Millgram toonde aan met vermetel onderzoek en cijfers dat onnadenkendheid en het volstrekt ontbreken van een geweten het leeuwendeel van ons beheerst, zodat wij helemaal niet weten wat we doen: we vluchten slechts zoals de rendieren van een kudde vluchten voor een hongerige leeuw, een bosbrand of de uitbarsting van een vulkaan, een dijkbreuk, een cycloon. En ons geluk vergelijkt zich met dat van anderen en sterft daar uiteindelijk ook aan, onze ethiek is nog slechts receptiementaliteit, ons verstand gebiedt gehoorzaamheid aan een of andere paus en als puntje bij paaltje komt, geldt zoals weleer: Befehl ist Befehl.

Verantwoordelijkheid dragen is de beste zorg dragen voor anderen en doet men dat dan kan men ook rechtvaardigen waarom men handelt zoals men handelt: volwassen mensen zien de feiten onder ogen omdat er in bedrog geen heil kan zijn; struisvogelpolitiek moet worden geschuwd; een wijs oordeel vormt zich in verstandig overleg en niet onder de druk van kuddegeest; op waarheid, eerlijkheid, verstandigheid en ook zelfstandigheid is onze opvoeding gericht. Vandaar rijst nu ineens ook onontwikkelaar deze vraag wat, alles wel beschouwd, in Gods naam onze instellingen en scholen aan onze kinderen nog te leren heb-

ben. En misschien is dat ook wel de positieve noot om mee te eindigen: dat de giframp, hoe erg ook, andermaal een wellicht nog veel grotere ramp aan het licht brengt, een ramp die aan de botten van onze beschaving vreet, want dat is tenslotte het lot waaraan corruptie, eigenbelang, vriendjespolitiek en kuddegeest niet zullen ontsnappen: zij eindigen in een hel waarvan de brand van een ketel grondstof voor plastic slechts een flauwe voorafspiegeling kan zijn.

Toemaatje:

<http://www.hln.be/hln/nl/16376/Treinramp->

[Wetteren/article/detail/1634565/2013/05/17/Hoge-gifwaarden-in-spinazie-](http://www.hln.be/hln/nl/1634565/2013/05/17/Hoge-gifwaarden-in-spinazie-)

[sla-en-radijnen.dhtml](http://www.hln.be/hln/nl/1634565/2013/05/17/Hoge-gifwaarden-in-spinazie-sla-en-radijnen.dhtml) Als radijnen in een paar dagen tijd dodelijk giftig zijn geworden terwijl ze in die tijdspanne amper enkele druppels water kunnen opgenomen hebben, hoe giftig zullen zij dan zijn over een week? En zullen groenten, fruit, aardappelen en zo meer op enkele kilometer van de ramp vandaan, dan gevrijwaard blijven van gifstoffen, bijvoorbeeld binnen enkele weken of maanden?

17 mei 2013

Verwijzingen:

Zie: Vansteenbrugge, Kris, *Uit het schuim van de zee. De Griekse mythologie in 136 verhalen*: <http://www.bloggen.be/dzeus/archief.php?ID=1535828> .

Prediker 1: 18.

Ibidem. Tantalus zette zijn door hem geslachte zoon voor als maaltijd aan de goden teneinde aldus uit te kunnen testen of zij inderdaad alwetend waren.

Zie ook: *Herodes en ons onderwijs*: <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2093441>

Zie: *In mei legt elke terrorist een bom*: <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2218890>

Ibidem.

Agency for Toxic Substances and Disease Registry, (Atlanta) Division of Toxicology, Acrylonitril, december 1990, 1.4: “*Small children are more likely to be affected than adults, In several cases, children died following exposures that adults found only mildly irritating. It should be noted that specific levels of acrylonitril causing death were not reported*”. Zie ook: <http://www.atsdr.cdc.gov/substances/toxsubstance.asp?toxid=78>

<http://connect.novasquare.com/megaklus-bij-dsm-acrylonitril/?lang=nl>

[http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:QIfchJW1yngJ:www.amersfoort.nl/4/crisis/Dossiers-crisis-en-rampen/Incident-ketelwagon-\(2002\)/Incident-ketelwagon-\(2002\)-Onderzoek/Onderzoeksrapport-RVTV.pdf+&cd=2&hl=nl&ct=clnk&gl=be](http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:QIfchJW1yngJ:www.amersfoort.nl/4/crisis/Dossiers-crisis-en-rampen/Incident-ketelwagon-(2002)/Incident-ketelwagon-(2002)-Onderzoek/Onderzoeksrapport-RVTV.pdf+&cd=2&hl=nl&ct=clnk&gl=be)

http://nl.wikipedia.org/wiki/Kernramp_van_Tsjernobyl

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=1684523>

Het narrenschip is een schilderij van Hieronymus Bosch; *Narrenschiff* is een gedicht van Sebastian Brant; *Nosferatu* en *Jeder für sich und Gott gegen alle* zijn filmische werken van Werner Herzog en allemaal geven zij beelden van een mensheid die doelloos voorttrekt door de onherbergzaamheid van zeeën, woestijnen of nachten van onwetendheid en dwaasheid. Het vers van Brant herhaalt dat niemand oren heeft naar de waarheid.

Over het zogenaamde "aanvaardbaar aantal slachtoffers"

- Waarom, zo vroeg verontwaardigd de vader van zes kinderen die hopelijk geen kanker krijgen van het gif dat in de onmiddellijke nabijheid was ontsnapt: waarom wijst niemand ons van hogerhand op het gevaar dat ons kroost hier loopt? Er zijn toch zeker wel wetenschapslui die deze dingen ten gronde vatten en die de ernst van de zaak beseffen? Waarom spreken deze lieden niet wanneer politici ons gebieden onze kinderen terug naar school te sturen terwijl de klaslokalen palen aan de besmette en verboden zone?

- Mijnheer, zo antwoordde hem de koster die zopas de dodenmis gezongen had voor het unieke slachtoffer van de ramp: overschat gij het altruïsme van de mensen niet een beetje? Net nog vertelde de pastoor het in zijn preek dat dagelijks twintigduizend kinderen van honger moeten sterven terwijl zij te redden zijn met een euro 't stuk: hebt gij, als waarnemer en hoofd van een gezin en derhalve goed geplaatst om de ernst van het onheil in te schatten, er ooit al aan gedacht om er al was het maar een tweetal voor uw rekening te nemen?

- Dat lost de zaak niet op, antwoordde de vader nu ineens wat minder streng.

- Dat is inderdaad de redenering, zei de koster, die ook diegenen die jij daar vernoemt, voltrekken. Wetenschappers zien de zaken groot: uw kind daar in dat klaslokaal, ofwel het mijne: een zeker percentage van de mensen krijgen kanker, niemand is gevrijwaard van risico's. Wetenschapslui worden betaald om het dodencijfer te doen zakken maar ge begrijpt ook wel dat een mens een beetje geluk moet hebben in het leven: dat zal altijd een beetje gokken blijven.

Het is een weliswaar natuurlijke realiteit maar dan een waar wij maar moeilijk aan wennen kunnen: het soortbehoud maalt niet om het zelfbehoud; de enkeling blijkt maar van weinig tel, hij lijkt vervangbaar en wordt prompt opgedoekt als dat ook maar een beetje nuttig is voor het geheel. Het soortbehoud is ermee gediend van zodra vaststaat dat, om maar iets te zeggen, het gros der mensen overleeft. Dat een minderheid het niet haalt en wie dat dan wel mogen zijn, is alvast op dat vlak van geen tel. De soort gaat door en daarmee is de kous ook af voor de natuur.

Het recht van de sterkste is in precies hetzelfde bedje ziek: het is natuurlijk maar tegelijk onmenselijk en daarom ook zijn al wie geloven dat zij de natuur een handje moeten toesteken, echt niet goed wijs. Hitler die dacht dat hij maar best kon helpen met het uitroeien

van de zwaksten en zoveel hedendaagse praatbarakken die geloven dat zij de wereld rijker en gezonder kunnen maken met het infertiliseren van de armsten en het euthanaseren van de zwaksten: zij hebben geen begrip van de humaniteit achter de wetenschap die immers de zieken niet doden maar daarentegen sparen wil door niet hen zelf doch de ziekten uit te roeien en die niet de armen tot haar vijanden rekent doch elk politiek systeem dat armoede en klassenvorming in de hand werkt.

Het christendom als enige leer werkt het onrecht tegen dat de natuur zo vanzelfsprekend in de wereld binnenbrengt omdat Christus nu eenmaal de natuur beheerst, en dit in tegenstelling tot de mens die aan de duivel macht gegeven heeft door hem gehoorzaamheid te bieden. In seculiere termen zeggen wij dat zonder zweet en tranen de menselijke heerschappij over de dingen niet herwonnen wordt. Arbeid in het zweet des aanschijns is een christelijke plicht voor wie onrecht verfoeien en rechtvaardigheid nastreven, ook in deze wereld.

Derhalve is het louter in statistische termen denken over onze naaste, menonwaardig en is elk slachtoffer er sinds Abrahams onthefing van de plicht tot het brengen van mensenoffers, ook eentje teveel. En dit mag geen formule zijn die ons ervan ontslaat om ook nog te

doen wat wij beloven: wij dienen elke mens als onaantastbaar te beschouwen en alleen de onpersoonlijke natuur kon zich verschonen met het argument dat het voortleven der soort nu eenmaal mensenoffers vergt. Ook voor één schaap laat de herder zijn kudde achter en waagt hij zijn leven in het onherbergzame: hij keert niet weer totdat hij het verloren schaap gevonden heeft en dan is er meer vreugde om dat ene dan om de negenennegentig andere.

In het herleiden van mensen tot hun hoeveelheid, geeft men aan alle enkelingen een rangnummer en zelfs dát verdwijnt van zodra zij in een verzameling werden gedropt: doordat zij geteld worden, tellen zij niet langer mee, wordt hun belang ondergeschikt aan dat van de groep, gaat een kwantiteit prevaleren op een kwaliteit en, meer nog dan dat, gaat het telbare het onschatbare verdonkeremanen: de mens verdwijnt onder zijn nummer, de persoon wordt opgeslokt door een blinde bende welke die leider volgt die elkeen tot zijn nummer heeft gereduceerd zodat iedereen perfect vervangbaar is geworden.

De idee van de principiële vervangbaarheid van elke persoon schuilt ook achter de wens van sommigen om een plan te smeden waarmee zij dan de wereldbevolking binnen door hen vastgestelde perken zouden houden, en zij proberen hun zin te krijgen door wat zij wen-

selijk achten voor te stellen als noodzakelijk, zodat ze met alle mogelijke middelen trachten om iedereen het refrein van de overbevolking te doen zingen. Paradoxaal genoeg schuilt de idee van de vervangbaarheid van de enkeling of dus de idee van de kwantificering van de mens ook achter de wens tot de zogenaamde kwaliteitsverbetering van de soort of de veredeling van het ras welke men zich zal herinneren uit het tijdperk van het nazisme. Nu reeds zijn er megalomane lieden die zich als geleerden en als wijzen profileren en die, schermend met de wetenschap en de ethiek die zij feitelijk verkrachten, demografisch getinte plannen koesteren van puur neonazistische makelij. Dat die koers binnen de kortste keren recht naar nieuwe vernietigingskampen voert, leidt niet de minste twijfel: in plaats van het lastige – wetenschappelijke – vorsen naar het terugdringen van zwakheden, ellende en ziekten, verwisselen bepaalde demagogen deze tekorten met de mensen zelf die eraan lijden en zij roeien dan niet de ziekten uit doch de zieken zelf, niet de armoede doch de armen, niet de ellende doch dezen die daaronder gebukt gaan, zoals ook de natuur dat doet die immers even onpersoonlijk en derhalve even onnadenkend en ook even immoreel te werk gaat.

De uitspraak dat elke dode is er een te veel is, aanwenden als een vrijbrief om dan te kunnen zeggen dat het aantal doden werd beperkt tot

één, is een gang van zaken met een bijzonder valse noot precies omdat daarin, zoals elkeen die bij zijn zinnen is ook aanvoelt, personen tot cijfers in statistieken zijn herleid – het is alvast geen zaak die men moet vieren. Geen mens immers zal bij het verlies van een kind worden getroost met de verklaring dat niet meer mensen een kind verloren en derhalve is slechts de rouw gepast en vinden alleen dwazen in die verklaring redenen om te feesten.

De ganse westerse samenleving wordt heden met het sluipend gif van de ontmenselijking bedreigd en niet een tekort aan wetenschappelijke kennis is daarvan de oorzaak doch een klaarblijkelijk gebrek aan empathie of noem het naastenliefde. En dat is ook niet te verwonderen in een maatschappij die in feite helemaal niet samenleeft – de ene *voor* de andere – omdat de motor ervan concurrentie is of onderlinge strijd, wat op zijn minst betekent dat de ene leeft *ten koste van* de andere of dat, heel letterlijk, de ene zijn dood ook de andere zijn brood betekent.

Dat zo'n maatschappij, net zoals al haar onderdelen, feitelijk werd herleid tot een louter instrument in handen van wie sterker zijn, spreekt dan vanzelf, en het volstaat voortaan dat dit instrument ook functioneert zoals ongeacht welke agent: een klerk, een verpleger of een slachter. Elk onderdeel is vervangbaar,

elkeen werd tot zijn job herleid en voortaan is alles maakbaar: de mens geldt als een louter voortbrengsel van de maatschappelijke machine en alles naast zijn maatschappelijke functie is niet slechts ballast, het wordt bovendien bestempeld als gevaarlijk.

Of er een voetpad komen moet op een welbepaalde plek, is nu geen zaak meer van zorg voor de medemens, het is een loutere geldkwestie; een kosten-batenanalyse heeft het laatste woord en hetzelfde geldt voor alle andere maatschappelijke voorzieningen. Maatschappelijke voorzieningen: zoals de uitdrukking zelf het zegt, voorzien zij allerlei zaken voor de maatschappij en als een enkeling daar baat bij heeft, en hij gelooft daaruit te mogen besluiten dat er voor hem wordt gezorgd, dan vergist hij zich alleen maar kostelijk. Sommigen gaan in dat in feite geïnduceerde zelfbedrog zo ver dat zij geloven dat er voor hen wordt gezorgd waar zij door het systeem worden geëlimineerd.

De grote ramp voltrekt zich daar waar het systeem de mens buiten spel zet, hem het zwijgen oplegt of hem verbergt onder allerlei oneigenlijke spektakels. Waar men erin slaagt het protest voor te zijn als men 'vergeet' te rouwen om één mens, moet men goed beseffen dat het de ziel is van de mens zelf die men vertrapelt. Men kan geen abstractie maken van een

enkeling of van een minderheid onder het voorwendsel dat de meerderheid wel buiten schot blijft, zonder de mens als zodanig geweld aan te doen en waar die waarheid niet begrepen wordt, is dat alleen hieraan te wijten dat het niet langer mensen zijn die met haar afrekenen. Wie van één mens abstractie maakt, doet dat ten koste van zijn eigen hart, en harteloosheid is dan ook wat men verwijten kan aan instellingen die niet gekerstend zijn en die niet weten hoe de goede herder handelt.

Spreeken van een aanvaardbaar aantal slachtoffers is spreken van een berekend risico en dat is op de keper beschouwd ook spelen met het leven – het eigen leven of, erger nog, dat van anderen. Aan elke handeling zijn risico's verbonden maar waar zelfs onnodige risico's worden gebanaliseerd is vergeving zonder twijfel niet meer mogelijk. Wanneer men plastics die niet afbreekbaar zijn gaat produceren, dan beseft men ook heel goed dat elke liter giftige grondstof die daartoe wordt aangewend ook in het milieu terecht zal komen en daar onszelf maar ook en vooral onze kinderen belaagt: dat is niet zomaar een risico op vergiftiging – vergiftiging is daar reeds een feit. Om in dat verband dan maar eens te verwijzen naar de giframp van 4 mei 2013 te Wetteren waarbij 300 ton acrylnitril in het milieu terecht kwam, moet men tegelijk beseffen dat de jaarlijkse wereldproductie van die grondstof zich situ-

eert in de orde van enkele tientallen miljoen ton.ⁱ Vrijwel al onze moderne instrumenten zijn middels dat gif geconstrueerd en het behandelt vanzelfsprekend vroeg of laat (en in onze wegwerpmaatschappij veeleer vroeg dan laat) bij het afval: in de lucht, in de bodem, in de zee, zelfs in de ruimte. Dat die afvalberg niet gering is, blijkt uit recent onderzoek dat tevens waarschuwt dat wij deze zaken in de vorm van micropartikels met onze voeding naar binnen werken waar zij in de kern van onze cellen huis gaan houden. In het jaar 2010 werd 250 miljoen ton plastic geproduceerdⁱⁱ Geloof het of niet, maar het is dezelfde chemische industrie die de strijd aanbindt tegen kanker, of die er dan toch munt uit slaat – waar hebben we dat nog gehoord?ⁱⁱⁱ

Het zijn vandaag beleggers die bepalen wat aanvaardbaar is, wat een aanvaardbaar aantal doden is, wie waardevol zijn en wie moeten verdwijnen – het zijn vandaag beleggers die dat bepalen omdat beleggers slaven van hun hebzucht zijn, dienaren van het gouden kalf dat ons allen naar het leven staat. Tegen de tijd dat wij dat ook echt gaan beseffen, is het misschien al lang te laat.

24 mei 2013

Verwijzingen:

Zie bijvoorbeeld het recente onderzoek van Colette Cooreman-Algoed aan de Universiteit Gent, getiteld *Voorkomen van microplastics in organismen uit het Belgisch marien milieu*:

http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&frm=1&source=web&cd=4&cad=rja&ved=0CD0QFjAD&url=http%3A%2F%2Flib.ugent.be%2Ffulltxt%2FRUG01%2F001%2F789%2F943%2FRUG01-001789943_2012_0001_AC.pdf&ei=b1afUZaoMciw0AXehYCADg&usg=AFQjCNGCjQO31FyuGsrylp4uqBbtplOxDA&sig2=i46GyGkj2ZoJTwBmHOIj-Q .

Zie ook het krantenartikel: <http://www.demorgen.be/dm/nl/5397/Milieu/article/detail/1560625/2013/01/10/Plasticvervuiling-teistert-oceanen-nog-honderden-jaren.dhtml> .

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2208356>

i
ii
iii